

napięty i stabilizuje się na głębokości 8,55 m. W otworze projektowanym powinna woda stabilizować się na gł. 8,4 m ze względu na spadek terenu. Wydajność warstwy jest znaczna. Pod względem fizyko-chemicznym i bakteriologicznym woda nie budzi zastrzeżeń za wyjątkiem zwiększonych ilości związków żelaza.

2.3.2. Wody podziemne w utworach trzeciorzędowych

Brak jest w materiałach archiwalnych danych na temat ujęć ujmujących trzeciorzędowe piętro wodonośne w najbliższym terenie.

3. Jakość wody

Woda ujmowana w studni nr 2 po przeprowadzonych badaniach fizyko-chemicznych w dniu 02.12.1972r. wykazała mętność wskutek wytrącenia się związków żelaza obecnych w znacznych ilościach o średniej twardości i nieco zwiększonej ilości amoniaku związków manganu. Wodę należy odżelaziać, odmanganiać poprzez napowietrzanie i filtrowanie przez złoża.

W wyniku przeprowadzonych aktualnie badań wody przez Powiatową Stację Sanitarno Epidemiologiczną w Międzyrzeczu Stację Higieny Komunalnej z dnia 21.08.2000r. woda warunkowo dopuszczona do picia i na potrzeby gospodarcze ze względu na odchylenia od wymaganego składu chemicznego.

Przewiduje się, iż jakość wody w projektowanym otworze studziennym będzie o podobnym składzie w załączeniu wyniki badań z otworu nr 2.

4. Projekt prac geologicznych

4.1. Lokalizacja otworu

Lokalizacja otworu wiertniczego powinna być zgodna z projektem prac geologicznych, lokalizacja ta może ulec zmianie w granicach określonych w tym projekcie tzn. umożliwiających wykonanie zadania geologicznego.

Projektowany otwór położony będzie na terenie działki nr 58/18, ok. 20 m od budynku hydroforni zlokalizowanego na terenie w/w działki.

Lokalizację ujęcia oznaczono na mapie w skali 1: 500 (zał. nr 2).

Przy lokalizacji otworu, urządzeń i zabudowy wiertni należy uwzględnić infrastrukturę terenu, w tym napowietrzne linie energetyczne, a także podziemne uzbrojenie, w szczególności kable energetyczne i telefoniczne, rurociągi, kolektory sanitarne, na podstawie planów uzbrojenia i map powierzchni terenu.

Otwór wiertniczy lokalizuje się co najmniej w odległości wynoszącej 1,5 wysokości wieży wiertniczej lub masztu od linii kolejowych, kanałów i zbiorników wodnych, rzek, dróg publicznych, zabudowań, z tym że odległość od napowierzchniowych linii wysokiego napięcia powinna wynosić 1,5 wysokości wieży lub masztu, lecz nie mniej niż 30 m.